

РЕШЕНИЕ

№ 5990

гр. София, 30.10.2020 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XIX КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 02.10.2020 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Мария Ситнилска

ЧЛЕНОВЕ: Катя Аспарухова

Елка Атанасова

при участието на секретаря Клавдия Дали и при участието на прокурора Милен Ютеров, като разгледа дело номер **5835** по описа за **2020** година докладвано от съдия Мария Ситнилска, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по чл. 208 и сл. от Административно-процесуалния кодекс /АПК/ във връзка с чл. 63, ал. 1 от Закона за административните нарушения и наказания /ЗАНН/.

Образувано по касационната жалба на Ю. С. В. срещу решение от 16.01.2020 г., постановено по НАХД № 4876/2017 г. по описа на Софийския районен съд, с което е потвърдено наказателно постановление №17-4332-001120 от 16.02.2017 г. на началник сектор в отдел „Пътна полиция“- СДВР, с което на основание чл.185 от ЗДвП на касатора е наложено административно наказание „глоба“, в размер на 20 лв., за извършено нарушение на чл. 5, ал. 2, т. 1 от ЗДвП и на основание чл.175, ал.1, т.5 от ЗДвП е наложено административно наказание „глоба“ в размер на 200 лв. и лишаване от право да управлява МПС за срок от 6 месеца за извършено нарушение на чл. 123, ал. 1, т. 3 от ЗДвП. Обосновават се съображения за неправилност на решението, като постановено в нарушение на материалния и процесуален закон и необоснованост - касационни основания по чл. 348, ал. 1, т. 1 и т.2 от НПК. Твърди се, че районният съд неправилно е приел, че в случая не са допуснати съществени процесуални нарушения, които да водят до отмяна на наказателното постановление. Излагат се доводи, че в административното производство не е установено категорично, че е реализирано ПТП, липсват данни за настъпили имуществени вреди, от евентуалния пострадал не е снето обяснение (не е попълнил задължителна декларация), не са приложени

медицински документи, не е наличен и снимков материал на мястопроизшествието, не е установено точното място на произшествието. Сочи се също, че не е установено категорично, че именно В. е автор на деянието. Липсват и мотиви относно наложеното в максимален размер наказание по чл. 175, ал. 1, т.5 от ЗДвП. Като нарушение се сочи и необсъждането на предпоставките за приложение на чл. 28 от ЗАНН. Моли съда, да постанови съдебен акт, с който да отмени решението на Софийския районен съд и постанови ново по съществото на правния спор, с което да отмени изцяло наказателното постановление. Алтернативно, моли наложеното наказание да бъде намалено до предвидения в закона минимум.

Ответникът - Столичната дирекция на вътрешните работи, отдел „Пътна полиция“ не изразява становище по касационната жалба.

Представителят на Софийска градска прокуратура изразява становище за основателност на касационната жалба.

Административен съд София - град, XIX касационен състав като прецени събраните по делото доказателства, доводите и възраженията на страните и в рамките на касационната проверка, извършена съгласно чл. 218 АПК, приема за установено от фактическа и правна страна следното:

Касационната жалба е ДОПУСТИМА, като подадена от легитимирано лице, в срока по чл. 211, ал.1 от АПК, приложим по силата на чл. 63, ал. 1, изр. второ от ЗАНН, срещу съдебен акт, който подлежи на касационен контрол.

Настоящият съдебен състав, след като се запозна с доказателствата по делото, прецени доводите на страните и съобрази валидността, допустимостта и правилността на обжалвания съдебен акт, намира касационната жалба за ЧАСТИЧНО ОСНОВАТЕЛНА по следните съображения:

Съобразно чл. 218 от АПК касационната инстанция дължи произнасяне само относно наведените в жалбата касационни оплаквания, като следи служебно за валидността, допустимостта и съответствието на решението с материалния закон.

Решението на Софийския районен съд е валидно и допустимо.

Предмет на производството пред Софийския районен съд е наказателно постановление №17-4332-001120 от 16.02.2017г. на началник сектор в отдел „Пътна полиция“ - СДВР, с което:

- на основание чл. 185 от ЗДвП на касатора е наложено административно наказание „глоба“ в размер на 20 лв. за извършено нарушение на чл.5, ал.2, т.1 от ЗДвП и
- на основание чл. 175, ал. 1, т. 5 от ЗДвП е наложено административно наказание „глоба“ в размер на 200 лв. и лишаване от право да управлява МПС за срок от 6 месеца за извършено нарушение на чл. 123, ал.1, т.3 от ЗДвП.

Въз основа на събраните по реда на НПК доказателства и доказателствени средства Софийският районен съд от фактическа страна е установил следното:

На 07.01.2017 г., в 10:00 часа, собствения на Ю. С. В. лек автомобил марка „Фолксваген К.“, с ДК [рег.номер на МПС] , се е движел в [населено място], по [улица], от Околовръстен път с посока [улица]и на № 5, пред спирка МГТ 1772ТРД,

поради недостатъчна предпазливост към уязвимите участници в движението, каквито са пешеходците, реализира ПТП с неправилно движещият се пешеходец, като след ПТП водачът напуска мястото. След извършена проверка на собственика на МПС, по регистрационен номер, служител на отдел „Пътна полиция“ - СДВР, съставил на касатора АУАН бл. №267015 от 07.02.2017 г. за извършени нарушения на чл. 5, ал. 2, т.1 от ЗДвП и чл. 123, ал. 1, т.3 от ЗДвП. Въз основа на АУАН е издадено и процесното наказателно постановление.

Въз основа на така установената фактическа обстановка, районният съд от правна страна е приел, че при издаване на наказателното постановление не са допуснати съществени нарушения на процесуалните правила, водещи до неговото опорочаване и ограничаващи правото на защита на нарушителя. Изложил е доводи, че установените в хода на съдебното следствие факти и обстоятелства сочат по несъмнен начин, че административно наказателно отговорното лице, от обективна и субективна страна е извършило нарушенията, за които е ангажирана неговата административно наказателна отговорност.

Решението на Софийския районен съд е частично неправилно.

Разпоредбата на чл. 5, ал. 2, т. 1 от ЗДвП установява задължение на водачите на пътни превозни средства да бъдат внимателни и предпазливи към уязвимите участници в движението, каквито са пешеходците и водачите на двуколесни пътни превозни средства. Разпоредбата на чл. 123, ал. 1, т. 3 от ЗДвП предвижда, че водачът на пътно превозно средство, който е участник в пътнотранспортно произшествие, когато при произшествието са причинени само имуществени вреди е длъжен да окаже съдействие за установяване на вредите от произшествието, ако между участниците в произшествието няма съгласие относно обстоятелствата, свързани с него, те, без да напускат местопроизшествието, уведомяват съответната служба за контрол на Министерството на вътрешните работи на територията, на която е настъпило произшествието, и изпълняват дадените им указания. В разглеждания случай, по делото е установено, че поради недостатъчна предпазливост към уязвимите участници в движението, касаторът е реализирал ПТП с неправилно движещ се пешеходец. Тези факти са безспорно установени и с приетите и неоспорени в съдебното производство пред Софийския районен съд писмени и гласни доказателства.

Неоснователно е възражението за недоказаност на административно-наказателното обвинение. Съгласно приложимата норма на чл. 189, ал. 2 от ЗДвП редовно съставеният АУАН има обвързваща доказателствена сила до доказване на противното. Така установената от специалния закон доказателствена сила на редовно съставените АУАН действително не е обвързваща за съда в съответствие с разпоредбите на чл. 14, ал. 1, чл. 305, ал.3 от НПК във връзка с чл. 84 от ЗАНН и Постановление №10/1973г., поради което във фазата на съдебно оспорване АУАН се цени наред с всички останали събрани по делото доказателства. В процесния случай, актосъставителят и свидетелят, посочен в АУАН са се подписали под съдържащите се в него констатации относно фактическата обстановка при извършване на нарушенията. Към момента на съставяне на АУАН посоченият като нарушител Ю. В. не е възразил срещу съдържащите се в акта фактически констатации. Такива възражения по същество не се съдържат, както в жалбата срещу наказателното постановление, така и в касационната жалба и не са ангажирани каквито и да е доказателства, които да

опровергават съдържащите се в АУАН фактически констатации. При положение, че другите събрани по делото доказателства не само не внасят съмнение относно описаната в АУАН фактическа обстановка, а напротив - я потвърждават, правилно решаващият съд я е приел за установена по несъмнен и безспорен начин.

В обжалваното съдебно решение първостепенният съд е изложил изчерпателни мотиви за липса на процесуални нарушения при съставянето на АУАН и на наказателното постановление, които да са от категорията на съществените и които да са ограничили правото на защита на наказаното лице. В тази връзка следва да се посочи, че критерият за определяне на съществените нарушения на процесуалните правила е този, че нарушението е съществено, когато ако не е било допуснато, би могло да се стигне и до друго решение по въпроса, или когато е довело до ограничаване на правата на страните, в която и да е фаза на процеса. Т.е. за да е съществено, процесуалното нарушение следва да засяга с особена интензивност процесуалните права на санкционираното лице и да го лишава от възможността да се ползва в пълен обем от същите във всяка фаза на административнонаказателното производство. В случая, съдът намира, че лицето е било напълно наясно с административнонаказателното обвинение и с това какви доказателства и кога да ги представи, съответно да поиска събирането на такива. Касаторът не е бил ограничен в процесуалните си права поради неразбиране, неяснота или друга процесуална пречка, обусловена от поведение на актосъставителя или административно наказващия орган.

Неоснователни са и възраженията на касатора, че описанието на извършеното нарушение е лаконично, а обстоятелствата, при които е извършено не са посочени. Фактическото описание на нарушението в АУАН и наказателното постановление отговаря на изискванията на чл. 42, т. 4 и чл. 57, ал. 1, т. 5 от ЗАНН, като в тях ясно и точно е посочено, че на 07.01.2017 г., в 10:00 часа, собствения на Ю. С. В. лек автомобил марка „Фолксваген К.“, с ДК [рег.номер на МПС] , се е движел в [населено място], по [улица], от Околовръстен път с посока [улица]и на №5 , пред спирка МГТ 1772ТРД, поради недостатъчна предпазливост към уязвимите участници в движението, каквито са пешеходците, реализира ПТП с неправилно движещият се пешеходец, като след ПТП водачът напуска мястото. Така са конкретизирани всички обстоятелства, относими към всички признаци от обективната страна на нарушенията по чл. 5, ал. 2, т.1 от ЗДвП и чл. 123, ал. 1, т.3 от ЗДвП. Тази фактическа конкретизация с оглед вида на нарушенията отговаря на изискуемата се от закона, по идентичен начин се съдържа в АУАН, съгласно чл. 42, т. 4 от ЗАНН и в наказателното постановление, съгласно чл. 57, ал. 1, т. 5 от ЗАНН, без несъответствия помежду им.

Касационната инстанция споделя приетото от въззивния съд, че не се касае за маловажен случай на административни нарушения по чл. 28 от ЗАНН. Установените нарушения разкриват типичната степен на обществена опасност на нарушения от същия вид. Обстоятелството, че нарушенията са извършени за първи път има значение при индивидуализация на наказанието, а не при преценката по чл. 28 от ЗАНН.

По отношение на наложените административни наказания, настоящият състав намира следното:

Административното наказание, наложено на основание чл. 185 от ЗДвП, за нарушение

на чл. 5, ал. 2, т.1 от ЗДвП е в размер на 20 лв. Санкционната разпоредба на чл. 185 от ЗДвП предвижда, че за нарушение на този закон и на издадените въз основа на него нормативни актове, за което не е предвидено друго наказание, виновните се наказват с глоба 20 лв. Санкцията е с фиксиран размер, поради което не подлежи на редуциране.

Въпреки изложеното, настоящата инстанция споделя доводите на касатора относно несправедливостта на наложеното на основание чл. 175, ал.1, т.5 от ЗДвП наказание и счита, че в този му размер от 200лв. и лишаване от право да управлява МПС за срок от 6 месеца, не отговаря на целите на наказанието по ЗАНН. Наказващият орган е следвало да изложи мотиви за налагането на имуществена санкция на максимум, което не е направил, и размерът на наложеното наказание следва да се намали до 50 лв. и лишаване от право да управлява МПС за 1 месец. Като не е съобразил това в решението си и е приел, че размерът на имуществената санкция е адекватен на вида и тежестта на нарушението, въззивният съд не е приложил правилно закона относно определяне размера на административното наказание и решението му следва да се отмени в тази част и постанови ново за изменение на наказателното постановление по т.2.

По изложените съображения обжалваното решение, в частта по т.2 от наказателното постановление е постановено в нарушение на материалния закон и следва да бъде отменено в тази част, като настоящата инстанция се произнесе с решение по същество, с което да измени наказателното постановление, като определи наказание в установения минимум от 50 лв. и лишаване от право да управлява МПС за 1 месец. В останалата част решението е правилно и следва да бъде оставено в сила.

По изложените съображения и на основание чл. 221, ал. 2 АПК, във вр. с чл. 63, ал. 1, изр. 2 ЗАНН, Административен съд София – град, XIX -ти касационен състав

РЕШИ:

ОТМЕНЯ решение от 16.01.2020 г., постановено по НАХД № 4876/2017г. по описа на Софийския районен съд, с което е потвърдено наказателно постановление №17-4332-001120 от 16.02.2017г. на началник сектор в отдел „Пътна полиция“ - СДВР, в частта с която на Ю. В. е наложено административно наказание „глоба“ в размер на 200 лв. и лишаване от право да управлява МПС за срок от 6 месеца, на основание чл.175, ал.1, т.5 от ЗДвП за извършено нарушение на чл. 123, ал.1, т.3 от ЗДвП и **ВМЕСТО НЕГО ПОСТАНОВЯВА:**

ИЗМЕНЯ Наказателно постановление №17-4332-001120 от 16.02.2017г. на началник сектор в отдел „Пътна полиция“ - СДВР, като **НАМАЛЯВА** размера на наложената на Ю. В. глоба от 200 лв. (двеста лева) на 50 лв. (петдесет лева) и лишаване от право да управлява МПС от 6 (шест) месеца на 1 (един) месец.

ОСТАВЯ В СИЛА решение от 16.01.2020 г., постановено по НАХД № 4876/2017г. по описа на Софийския районен съд в останалата му част.

Решението е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ:1.

2.